

Sygn. akt X Ga 283/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 września 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział X Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Leszek Guza

po rozpoznaniu w dniu 23 września 2014 roku w Gliwicach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) Spółki z o.o. w T.

przeciwko K. S.

o zapłatę

w postępowaniu uproszczonym

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 12 czerwca 2014 r.,

sygn. akt VII GC 2012/13

1. zmienia zaskarżony wyrok w pkt 1 i 3 w ten sposób, że powództwo oddala w całości;
2. zasądza od powódki na rzecz pozwanego kwotę 30 (trzydzieści) zł tytułem zwrotu kosztów w postępowaniu odwoławczym.

Sygn. akt X Ga 283/14

UZASADNIENIE

Apelację pozwanego od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 12 czerwca 2014 r. wydanego w postępowaniu uproszczonym uznano za uzasadnioną.

Zgodnie z art. 505¹⁰ § 1 i 2 k.p.c. apelację wniesioną od wyroku wydanego w postępowaniu uproszczonym rozpoznano na posiedzeniu niejawnym w składzie jednoosobowym.

Zgodnie z art. 505¹³ § 2 k.p.c., jeżeli Sąd II instancji nie prowadzi postępowania dowodowego, uzasadnienie wyroku powinno zawierać jedynie wyjaśnienia podstawy prawnej wyroku z przytoczeniem przepisów prawa.

W apelacji podniesiono zarzut sprzeczności ustaleń Sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego oraz bezpodstawnego wystawienia faktur i braku dowodów potwierdzających doręczenie tych faktur.

W uzasadnieniu apelacji pozwany podniósł, że to cedent nie wywiązał się z obowiązku odbioru opakowań zwrotnych.

Sąd Okręgowy zważył :

Apelacja pozwanego jest uzasadniona.

Przechodząc do rozpoznania niniejszej sprawy należy przede wszystkim przypomnieć, że powództwo dotyczyło zapłaty za opakowania zwrotne, których jak twierdzi powódka pozwany nie zwrócił cedentowi.

Dochodząc zapłaty tak sformułowanego roszczenia musiała więc powódka w pierwszej kolejności wykazać treść łączącej pozwanego z cedentem umowy, a w konsekwencji to, że pozwany w ogóle i w jakich warunkach za owe opakowania winien był zapłacić.

W tym zakresie powódka nie wykazała wystarczającej inicjatywy dowodowej.

Po drugie przyjmując nawet istnienie obowiązku pozwanego zapłaty za niezwrócone opakowania zwrotne należy pamiętać, że obowiązek ten jest wtórny wobec obowiązku zwrotu opakowań.

Dochodząc więc takiej zapłaty winna powódka w pierwszej kolejności wykazać, że pozwany był wzywany do wydania określonych opakowań i z obowiązku tego mimo wezwania się nie wywiązał.

Tego powódka nie wykazała.

W tej sytuacji zasadniczego znaczenia nabiera odmowa umożliwienia pozwanemu zwrotu opakowań w odpowiedzi na jego propozycję przedstawioną na rozprawie w dniu 10 czerwca 2014 r.

Nie bez znaczenia jest również i to, że zgodnie z art. 454 § 1 k.c. dług niepieniężny ma charakter długu odbiorczego, winien więc być spełniony w miejscu siedziby dłużnika. Powódka nie wykazała aby umowa pozwanego z cedentem przewidywała odstępstwo od tej reguły.

Stąd twierdzenia o tym, że pozwany nigdy wcześniej nie proponował zwrotu opakowań nie mogą mieć wpływu na treść rozstrzygnięcia.

W tej sytuacji bez znaczenia pozostaje w sprawie fakt podpisania przez pozwanego niektórych z dowodów WZO.

Należy jednak podkreślić w tym miejscu, że nie wszystkie z tych dowodów pozwany podpisał, stąd twierdzenie o zaakceptowaniu przez niego salda opakowań również nie było uprawnione.

Istotne jest również i to, że powódka - mimo wyraźnego zarzutu pozwanego - nie wykazała doręczenia mu faktur wystawionych przez cedenta z tytułu niezwróconych opakowań. Dlatego nie można wywodzić żadnych skutków z faktu braku zajęcia przez pozwanego stanowiska wobec tych faktur oraz późniejszego wezwania do zapłaty.

Biorąc to wszystko pod uwagę, uznał Sąd Okręgowy, że powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Dlatego zgodnie z art. 386 § 1 k.p.c. orzeczono jak w sentencji wyroku.

O kosztach orzeczono zgodnie z art. 98 k.p.c. zasądzając od powódki na rzecz pozwanego zwrot poniesionych kosztów w postaci opłaty od apelacji.